(reportáž z finále soutěže Notování pod Vyšehradem v P- klubu Trojická v Praze)

5. května 2005 se toho stalo poměrně dost. Před šedesáti léty začalo Pražské povstání, v Praze koncertoval Mark Knopfler, v Českých Budějovicích hrála kapela Navzájem jako host Žalmana a Pavlíny Jíšové a naši hráli s Kazachstánem, jednou z kolébek ledního hokeje.

Neumím se klonovat a proto jsem seděl ten večer v P-klubu Trojická v Praze 2 u "VIP" stolu spolu s šéfredaktorem Ifolku Pavlem Radou.

Kromě toho, že Pavel s Tonym (ne Linhartem, ale to je asi zbytečné zdůrazňovat) snědli celou velkou zmrzlinu se ten večer konalo finále II. ročníku soutěže Notování pod Vyšehradem.

Do finále se probojovali: **Pavel Pokorný**, **Fregata**, **Petr Sedláček**, **Tereza Ženatá a Tomáš Ludvíček** čili **T´N´T**, **Tereza Terčová**
a Honza Řepka s Petrem Ovsenákem neboli
Nestíháme
.

Poslední z finalistů kapela **MY3AVI** byla ten večer na plánované dovolené v Alpách, takže *Mast ur a bace*
a Oldřich Nový zněly patrně za hranicemi.

Ten večer diváci nehlasovali o písničkách, ale o osobnostech. O tomtéž se pak měla dohadovat i Pořadatelská rada v klasickém složení (Cimbura, Kytka, Belmondo a Bublina) doplněná tradičně Oldou Dolejšem a pro ten večer i předsedkyní Karolínou Skalníkovou a čestným předsedou Tony Linhartem.

Před vystoupením prvního účinkujícího Cimbura, který mi slíbil, že dnes nebude pábit (ale známe ho, že) uvedl, že tento je jasným potvrzením názoru, že soutěž vyhrávají Pražáci

podporovaní svým publikem. Tím prvním byl totiž **Pavel Pokorný** z Třebíče.

S Pavlem jsem si před koncertem pomocí diktafonu povídal v šatně a s výsledkem budou čtenáři FOLKtimu seznámeni. Pavel přednesl tyto písně: *Samoty*, *Daniela*, *Bezvětří* a *Klučovsk á hora* .
Tyto písně si můžete poslechnout na loňské Pavlově desce
Noční telefony
. Pavel je pro mě příkladem mladého člověka, který má muziku rád srdcem a srdcem i zpívá. Jeden z prvních, koho každý poslední čtvrtek potkávám v Krychli, je právě Pavel Pokorný. Klučovskou horu jsme si zpívali s Pavlem společně .
Jak často Pavel říká, "kudla", bylo to dobré.

Jako druhá vystoupila plzeňská **Fregata** s písněmi *Loučení*, *Černobílá*, *Křížový král* a *Už mi neříkej* .
Fregata pomalu, ale jistě dobývá Prahu. Má melodické písně, dobré muzikanty a především nepřehlédnutelné a nepřeslechnutelné dívčí duo - Terezu

Jedna vítězka Tereza Terčová

foto: Tomáš Pohl ©

Terčovou a Soňu Kočandrlovou. Kdo chce slyšet Fregatu se širším repertoárem, může 25. května přijít do Kulturního domu Krakov v Praze 8, kde je Fregata od 19 hodin hostem Terezy Terčové.

Jako třetího jsme si poslechli **Petra Sedláčka**, který tentokrát nepřiletěl z Lisabonu. Cimbura Petra představil publiku jako vegetariána. Petr zazpíval
Tramvaj
,
DrSc
,
Mouchy
a
Xsmrtirád

. Petr zpívá vroucně a tomu co zpívá, věří. Nikdy jsem Petra neviděl bez úsměvu, což poněkud vyvrací závěr, že vegetariáni nemají smysl pro humor. V rámci "svého nedostatku smyslu pro humor" seznámil publikum se závěry teorie, co by se dělo, kdyby lidé byli vejcorodí. Například ženy by musely mužům déle sedět na vejcích, byl by uzákoněn zákaz kraslic, protože před jejich zdobením by mohlo být vyfouknuto i dítě. No, a žena v době pohlavního zrání by byla usnášeníschopná. Petr se svou kytarou Anežkou se líbili.

Po Petrovi se slova a tónů ujalo smíšené duo **T´N ´T**., tedy Tereza Ženatá a Tomáš Ludvíček. Belmondo, který je uváděl, se snažil je mezi sebou odlišit. Kdybyste nevěděli jak, tak Tereza studuje Ježkovu konzervatoř a Tomáš jí už vystudoval.
Terezou a Tomášem se můžete setkat v Salmovské literární kavárně, kde mají hosty z oblasti hudby nebo v klubu Rybanaruby, kde hostí literáty.
Ve finále zazněly písně *Déšť*, *Dej mi lék*, *Jak vraný kůň* a *Walking Jerusalem*. Na T´N´T jsem slyšel různé názory od odsuzujících až po nadšené. Ale tak už to bývá. Pro mě jsou Terezka s Tomášem zárukou kvalitního zpěvu, dobrého řemesla a nasazení.

Předposlední vystoupila **Tereza Terčová**. Tereza přednesla *Město v slzách*, *Jesse*, *Můj let* a *V peřinách*
, tedy jako vždy s výjimkou Jesse s vlastní skladby. Pěvecký výkon Terezky dal všem najevo, kdo je ve finále jasným favoritem.

Poslední v řadě vystoupili na pódium Honza Řepka s Petrem Ovsenákem neboli **Nestíháme** a přednesli
Kdosi mi řek
,
Čertovo
jezero
,
Zpráva v lahvi
a
Málo je času
.

Cimbura v úvodu mimo jiné řekl, že diváci a Pořadatelská rada budou hlasovat o svých kamarádech. Tahle věta v plné míře platí u mě i pro "Nestíhače". Není to velkolepý zpěv ani velkolepá kytarová hra, ale ti kluci mají pod kůží něco, co nedokážu pojmenovat. Něco, co k nim do kolébek kdysi zával vítr z Greenwich Village. Ten samý vítr vál kolem uší Paula Simona, Boba Dylana, Petera , Paula a Mary. Je jedno, zda se někdo narodil v New Yorku a druhý v

Nelahozevsi. Duše je stejná na obou stranách oceánu.

Před přestávkou jsme do volební urny naházeli své volební lístky.

Po přestávce zahrál a zazpíval loňsky vítěz kapela **Šantré**. Vedle hlasu Terezy Terčové mě ten večer dostal i zpěv Inky Tognerové. Inka má v sobě severskou krásu Liv Ulmanové se slovansky milýma očima. Především ale Inka kouzlí se svým hlasem, že mráz na mé páteři nestačí běhat. Ale bez skladeb nenápadného, ale současně viditelného Dušana Vainera by celek nebyl dokonalý. Dušan si stačí mezi verši o válce a o tom, že bloudí Hirošimou a míří do Nagasaki zavtipkovat, když ve skladbě o Lucii podbarvuje hru Lucy in the sky with diamonds od Beatles. V té chvíli mu velkoryse odpouštím i verš, který mě věnoval na letošním Folkjamu přímo na pódiu. Ostatně ten verš byl celkem vtipný. No a bez "basování" Pavla Hlouška by Šántré nebylo celé.

Jenže pak dozněl přídavek a na jevišti stála Pořadatelská rada doplněná Zuzankou, věrnou kopií Bubliny, které obětavě asistovala (žvýkačku ale dostala).

Takže:
Jako nejúspěšnější píseň II. ročníku Notování byla vyhlášena píseň **Terezy Terčové** *Můj let* a Terezka obdržela palmu vítězství v květináči (dostala pak ještě jednu. Ještě, že s sebou měla svého Dana).

Druhý vítěz - duo Nestíháme

foto: Tomáš Pohl ©

Pořadí ve finále bylo následující:
6. místo: **T´N´T**, 5. místo: **Fregata**, 4. místo: **Petr Sedláček**, 3. místo: **Pavel Pokorný** a na prvním místě se shodně umístili stejným počtem hlasů
Nestíháme
a
Tereza Terčová
.

Takže Libušina harfa místy podobná valše je ve společném vlastnictví Terezky, Petra a Honzy.

Nějak se musí mezi sebou dohodnout, jak na ni budou hrát (prát).

Ani ti, kteří nezvítězili, nezůstali bez odměny, protože jim patří trička s logem soutěže.

Olda Dolejš pak vyhlásil vítěze Sekvoje, který bude moci nahrát desku ve studium Grand. Tato cena patří Nestíháme.

Takže: Děkuji všem, kteří mi od září dělali radost svým zpěvem a hraním a díky i těm , bez nichž by se soutěž nekonala, jmenovitě Bublině, Kytce, Belmondovi a pábiteli a spolužákovi Cimburovi a všem jejich kamarádkám a kamarádům.

A v neposlední řadě díky panu Jardovi Peckovi, Bedřichu Smetanovi mixážního pultu za jeho profesionální a místo zemitý výkon.

Kdo bude chtít, může přijít do Trojické 2. června 2005, kde od 19,30 uslyší Nestíháme spolu se Sekvojí a jako speciál guest (a) Pacifik.